

Формується нова самосвідомість людини, її активна життєва позиція, з'являється відчуття особистої сили та таланту. Ідеалом людини епохи Відродження є її різнобічна діяльність. Виникає тип культурного, гуманістичного індивідуалізму, який орієнтується не на практичну економічну діяльність (буржуазний індивідуалізм), а на культуру. Пріоритетним в ієрархії духовних цінностей стає не походження чи багатство, а особисті достоїнства та благородство. Основним сенсом життя гуманісти вважали заняття філософією, літературою, стародавніми мовами, вивчення античної спадщини. Культура постає головним критерієм людської гідності та шляхетності. Тому гуманісти проповідують шляхи індивідуального вдосконалення через прилучення до культури. Гуманізм Відродження спирається вже переважно не на релігію, а на мистецтво та науку. Об'єктом їхнього вивчення стала людина, усе людське. Звідси і назва цих діячів — гуманісти.

Висновки. Підсумовуючи викладене можемо зазначити, що епоха Ренесансу зробила вагомий внесок в ціннісну, особисту парадигму людей того періоду. Прагнення до істини, зростання духовності, творче мислення і сміливість пошуку нових ідей, критичність і самокритичність розуму, вміння використовувати попередній досвід – такі риси потрібно постійно формувати у нашої студентської молоді.

Ключові слова: історія філософії, філософські вчення, індивідуалізм, звільнення від догматів церкви, людина в центрі Всесвіту, культура.

УДК 140.8(450)

ФІЛОСОФСЬКІ ПОГЛЯДИ НІККОЛО МАКІАВЕЛЛІ

Студ. Б. Стець, гр. БШМК-17

Науковий керівник доц. Р.В. Множинська

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета: ця робота ставить на меті освоєння філософських поглядів Нікколо Макіавеллі та розгляд наступних питань. Визначення того, якою ж повинна бути людина, щоб бути державцем, які основні поняття в філософії виділяв Макіавеллі, який ряд проблем може вирішити політика із якими інші сфери діяльності впоратись не можуть.

Завдання: основним завданням постає вивчення спадщини видатної постаті людства, ознайомлення з основами його філософії. Так як філософські погляди Макіавеллі найкраще викладені у його праці «Державець», то розкриття деяких питань буде спиратися саме на цю працю.

Об'єкт дослідження. Філософські погляди Н. Макіавеллі.

Методи та засоби дослідження. Теоретико-методологічну основу роботи склали такі методи дослідження – логічний, історичний, хронологічний, аналітичний та пошуковий метод.

Теоретичні: аналіз і синтез філософських, соціологічних наукових знань, що стосуються понять «принцип людської природи», «служіння державі», «політика поглядів», «політичний ідеалізм» удосконалено, систематизація та узагальнення теоретичних відомостей, вивчення, аналіз та узагальнення історичного досвіду.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів.

Вперше розглянуто основні поняття філософії за Макіавеллі.

Набуло подальшого розвитку міркування про пристосування порад з трактату «Державець» у сучасному повсякденному житті.

Макіавеллі вперше в історії відокремив політику від моралі і релігії і зробив її автономною, самостійною дисципліною, із властивими їй законами і принципами, відмінними від законів моралі і релігії.

Трактат «Державець» унікальний за своєю подачею читачу, користувався величезним попитом серед сучасників Макіавеллі.

Результати дослідження. Нікколо Макіавеллі (1469-1527) народився і більшу частину життя прожив у Флоренції. Він був державним діячем, істориком, поетом і письменником (зокрема, військовим письменником). Саме це і є джерелом такої унікальної подачі порад та своєї філософії Н. Макіавеллі.

Філософські погляди Макіавеллі ґрунтувалися на принципі людської природи. Також мислитель вважав, що людина за своєю природою не безгрішна: вона невдячна, непостійна, лицемірна, брехлива, її приваблює нажива. Саме тому егоїстичну сутність людини необхідно тримати під контролем сильної руки. Дану теорію він описав у своїй праці «Державець». У своїх поглядах на розвиток і створення особистості, Нікколо Макіавеллі виключав божественний вплив і повністю віддалився від поглядів релігії. Він вважав, що тільки мудрий правитель може повести народ за собою. Вцілому вся філософія Нікколо Макіавеллі присвячена ідеям створення найвищого прояву людського духу. Сам по собі принцип цей універсальний і поширюється абсолютно на всіх громадян в державі, незалежно від їх класової приналежності.

Нікколо Макіавеллі виділив кілька основних філософських понять: вірту (до нього відносять людську енергію і талант, вони разом з фортуною є рушійними силами історії), доля (вона протистоїть людській доблесті і праці), свобода волі (її втілення знайшлося в політиці).

Однією з найважливіших новацій вчення Макіавеллі стало розгляд політики як абсолютно самостійної сфери дослідження. Тут вперше проблеми управління розглядаються незалежно від релігійних, теологічних, філософських і етичних навчань. У Макіавеллі практично немає посилянь на "волю Божу", а кажучи про долю, він акцентує свою увагу на способах боротьби з нею. Поведінка як правителя, так і підданих не зв'язується зі "порятунком душі", а тільки з земними інтересами. Сфера політики виявляється повністю автономною, це "політика для політики".

Висновки. Філософські погляди Макіавеллі ґрунтувалися на принципі людської природи. Найяскравіше погляди Макіавеллі проілюстровані в трактаті «Державець». Нікколо Макіавеллі виділив кілька основних філософських понять: вірту, долі, свободи волі. Однією з найважливіших новацій вчення Макіавеллі стало розгляд політики як абсолютно самостійної сфери дослідження.

Ключові слов: «Принцип людської природи», «Політика», «Поведінка», «Особистість», «Влада».